

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27C/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420203695
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6420203695.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobcu: M. E., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: I. C. XX, proti žalovaným: 1. Q. C., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: Ž. G. I., 2. T. J., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: Ž. G. I., o zaplatenie 1 100 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 520 € do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná v 2. rade je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 380 € do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rozsahu 64 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 16. 11. 2020, domáhal uloženia povinnosti žalovaným zaplatiť mu sumu 1 100 € na účet žalobcu a trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaní od neho postupne vylákali cca. 1 100 €, z ktorých len 950 € vie zdokladovať, pretože 150 € im dal osobne v hotovosti v júli a auguste 2020 pod rôznymi prosbami o pomoc, napr. na jedlo, vyhrážkami voči rodine a sľubmi o vrátení požičaných peňazí napr. že ak žalobca nepošle ďalšie peniaze, tak mu nevrátia ani tie, ktoré im doteraz požičal. Žalovaná v 2. rade je bývalá spolužiačka žalobcu zo základnej školy a žalovaný v 1. rade je jej údajný priateľ. Žalobca už nedisponuje ich telefónnym číslom ani komunikáciou zo sociálnej siete Facebook, ktoré vymazal, pretože už chcel mať od nich pokoj, keďže ho opakovane obťažovali. Taktiež sa obával, že budú za tým účelom obťažovať jeho matku alebo brata, ktorí žijú v Žiari nad Hronom a žalovaní vedia, kde bývajú. Žalovaná v 2. rade žalobcu opakovane presviedčala, aby im poslal ďalšie peniaze, pretože žalovaný v 1. rade mu môže siahnuť na rodinu. Na čestnom prehlásení bolo písomne dohodnuté, že žalobcovi peniaze vrátia najneskôr do 29. 8. 2020. Sumu žalobca viackrát prepísal, keď im dal ďalšie peniaze. Žalobca posielal postupne na účet žalovanej v 2. rade 400 € a na účet žalovaného v 1. rade 550 €.

3. Na podporu svojich tvrdení žalobca k žalobe priložil sumár jednotlivých platieb poukazovaných na účet žalovaných a potvrdenia o vykonaní jednotlivých platieb na účet žalovaných.

4. Po splnení procesných podmienok okresný súd vo veci vydal platobný rozkaz (čl. 34), ktorý sa nepodarilo doručiť žalovaným do vlastných rúk, a to ani napriek využitiu všetkých zákonných dostupných

prostriedkov. Z uvedeného dôvodu bol uznesením z 16. 2. 2021 (čl. 42) zrušený v súlade s § 266 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

5. Žalovaným bola doručovaná žaloba spolu s prílohami a výzvou okresného súdu, aby sa vyjadrili k podanej žalobe v stanovenej lehote, avšak žalovaní ostali v konaní pasívni a k žalobe sa nevyjadrili a nerozporovali žiadne skutkové tvrdenia žalobcu.

6. Podľa § 177 ods. 2 CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo c) to ustanovuje tento zákon.

7. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Okresný súd vo veci rozhodol a rozsudok verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP dňa 30. 3. 2021 bez nariadenia pojednávania podľa § 219 ods. 3 veta prvá CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa ust. § 177 ods. 2 CSP.

9. Pri posúdení skutkových okolností prípadu okresný súd vychádzal z žalobcom predložených listín, z ktorých zistil nasledovné skutočnosti.

10. Žalobca požičal žalovaným sumu 900 € tak, že žalovanému v 1. rade na účet A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vložil 22. 7. 2020 sumu 50 €, 24. 7. 2020 sumu 20 €, 27. 7. 2020 sumu 50 €, 29. 7. 2020 sumu 50 €, 30. 7. 2020 sumu 70 € a 30 €, 31. 7. 2020 sumu 70 € a 30 €, 1. 8. 2020 sumu 50 €, 13. 8. 2020 sumu 90 €, 14. 8. 2020 sumu 10 €. Žalovanej v 2. rade ma účet A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vložil 16. 7. 2020 sumu 20 €, 17. 7. 2020 sumu 30 €, 18. 7. 2020 sumu 40 €, 20. 7. 2020 sumu 140 € a 21. 7. 2020 sumu 150 €. Žalovanému v 1. rade tak celkovo vložil na účet sumu 520 € a žalovanej v 2. rade sumu 380.

11. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. V konaní nebolo sporné, že žalobca požičal žalovaným na základe ústnej dohody 900 € tak, že im postupne vkladal na účet peňažné čiastky zo svojho účtu. Žalovanému v 1. rade takýmto spôsobom požičal 520 € a žalovanej v 2. rade 380 €. Žalobca však sám uznal v predmetnej žalobe, že zvyšnú časť nároku nevie preukázať. Okresný súd mal z predložených listín preukázané, že žalobca požičal žalovaným iba 900 € a nie 950 € ako to tvrdil žalobca, pretože spolu so žalobou boli predložené prevodné príkazy, ktoré sa však v prípade prevodných príkazov s referenciou banky platiteľa Z. a Z. opakovali (so žalobou boli predložené dva identické prevodné príkazy s tou istou referenciou banky platiteľa). Prevodné príkazy, ktoré žalobca označil referenciou banky platiteľa Z. a Z. súdu vôbec nepredložil. Taktiež nebolo súdu predložené ani čestné prehlásenie o uznaní dlhu a prísľube vrátiť požičané peniaze. Ani z predloženej informácie z komunikácie na sociálnej sieti Facebook nevyplýva, že by žalovaní uznali svoj dlh voči žalobcovi. Žalobca si tak síce splnil povinnosť tvrdenia, ale svoje tvrdenia nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom a neunesol tak dôkazné bremeno ohľadom sumu 200 €, ktorú podľa jeho tvrdení mal taktiež požičať žalovaným. Taktiež z jeho tvrdení nie je zrejmé, ktorému zo žalovaných poskytol v hotovosti sumu 150 €. Keďže žalobca v konaní túto časť nároku nepreukázal, okresný súd žalobu v tejto časti (200 €) zamietol.

13. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza z zhodných tvrdení strán sporu, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Z vyššie uvedeného je však zrejmé, že súd mal pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalobcu ohľadom dôvodnosti časti jeho nároku. I keď boli žalovaní v tomto konaní pasívni a

nevyjadrili sa k nároku žalobcu, to automaticky neznamená, že je nárok žalobcu v celom rozsahu dôvodný. Ak si žalobca nesplní svoju povinnosť tvrdenia a neunesie dôkazné bremeno, nemôže byť v konaní úspešný len z dôvodu, že žalovaní jeho nárok výslovne nerozporovali. Pasivita žalobcu v tomto smere nemôže mať za následok povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. 6. 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019).

14. Okresný súd v tomto prípade postupoval v súlade s právnym názorom vysloveným Ústavným súdom Slovenskej republiky v uznesení z 11. 6. 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, ktorý sa zaoberal totožnou procesnou situáciou, kedy okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania vyhlásením rozsudku, ktorým žalobu zamietol napriek procesnej pasivite žalovaného, ktorý sa k žalobe nevyjadril a nerozporoval žiadne tvrdenia žalobcu. Ústavný súd podrobil takýto procesný postup súdu ústavnému prieskumu a zaujal jednoznačný názor, podľa ktorého „...berúc do úvahy podstatnú skutočnosť zanedbania procesnej povinnosti sťažovateľky tvrdiť, je už na prvý pohľad zjavné, že aplikácia § 151 ods. 1 a 2 CSP bola v okolnostiach prejednávanej veci neopodstatnená. Prejavuje sa tu už zmienená korelácia bremena tvrdenia a bremena popretia tvrdenia protistranou. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)

S prihliadnutím na závery konštatované ústavným súdom vo vzťahu k prvej námietke a odvíjajúce sa predovšetkým od zanedbania povinnosti sťažovateľky ako žalobkyne ňou uplatnený nárok na náhradu škody (hodnoty zariadenia) riadne tvrdiť a preukázať nie je opodstatnená ani námietka nenariadenia pojednávania, resp. nesplnenia zákonných podmienok pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a v konkrétnych okolnostiach veci bola požiadavka nespornosti skutkových tvrdení splnená tým, že žalovaná sa k žalobe sťažovateľky nevyjadrila. Ani námietka nenariadenia pojednávania preto nie je dôvodná.“

15. Postupom, ktorým okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a napriek procesnej pasivite jednej zo strán sporu rozhodol tak, že žalobu zamietol, nie je podľa ústavného súdu porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okresný súd je pritom povinný aplikovať ustávnokonformný výklad procesných ustanovení, čo vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu (napr. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 1. 7. 2015, sp. zn. PL. ÚS 39/2015).

16. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 82 % (900 €). Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol neúspešný, čo predstavuje 18 %, pomerný úspech v konaní tak predstavuje 64 % a v takomto rozsahu mu súd priznal nárok na náhradu trov konania, ako úspešnej strane sporu, voči žalovaným.

19. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.